

Nummer	2010004755
Onderwerp:	Verordening wet inburgering
Programmanummer	1
Portefeuillehouder	Wethouder M. Bouma
Behandeling in de raadscommissie:	Ja
Voorstel aan de gemeenteraad:	Ja
Bijlage(n):	1 Aanbiedingsbrief en afschrift bestuursbesluit ISD 2 Concept raadsvoorstel 3 Verordening Wet Inburgering 4 Bekendmaking Midweek
B en W-beslissing: 29 juni 2010	Conform besloten

Inleiding/Aanleiding

Hierbij wordt u aangeboden het concept gewijzigde Verordening Wet Inburgering (WI). In 2007 heeft de gemeenteraad de Verordening Wet Inburgering gemeente Leek vastgesteld. Na invoering van de Wet Inburgering per 1 januari 2007 is deze op verschillende onderdelen gewijzigd. De wijzigingen zijn verwerkt in de u nu aangeboden Verordening.

De wijzigingen kunnen worden ingedeeld in 3 categorieën:

1. Verbreding van het aanbod in de inburgeringsprogramma's:
 - a. uitbreiding van de groep inburgeraars aan wie een aanbod mag worden gedaan;
 - b. mogelijkheid tot voorbereiding Staatsexamen NT2;
 - c. inzetten taalkennisvoorziening naast een mbo-opleiding;
 - d. inzetten persoonlijk inburgeringsbudget.
2. Technische wijzigingen:
 - a. invoeren van een handhavingstermijn voor het bepalen van het inburgeringsexamen;
 - b. opname van vrijwillige inburgering in de WI;
3. Beleidskeuzes:
 - a. aanbodstelsel of vaststellingsstelsel;
 - b. Afschaffen eigen bijdrage voor vrijwillige inburgeraars.

Omdat er veel wijzigingen zijn is er voor gekozen om de verordening geheel opnieuw vast te laten stellen. Zie voor een verdere toelichting het bijgevoegde besluit van het Dagelijks Bestuur van de ISD van 27 mei 2010.

De Verordening Wet Inburgering treedt met terugwerkende kracht in werking per 1 januari 2010 onder gelijktijdige intrekking van de Verordening Wet Inburgering welke op 25 juni 2007 door de gemeenteraad is vastgesteld (artikel 13 Inwerkingtreding van de Verordening)

Per 1 januari 2009 zitten de inburgeringsmiddelen samen met de middelen voor re-integratie en educatie in het Participatiebudget. Er is geen apart inburgeringsbudget meer. De budgetten zijn afkomstig van het ministerie van SZW, OCW en VROM. De bevoorschotting en afrekening wordt door het ministerie van SZW gedaan. Gemeenten ontvangen in deze opzet een bedrag en moeten zich hierover in een keer verantwoorden.

Uitvoeringskosten voor het inburgeringsdeel van het participatiebudget voor gemeenten worden vanaf 2009 apart via het gemeentefonds aan gemeenten uitgekeerd. Hiermee is de mogelijkheid van het onderbrengen van Uitvoeringskosten onder het WI-budget vervallen.

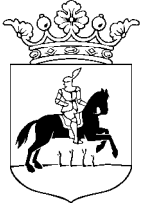
De verwachting is dat de lasten de komende jaren uit het budget gefinancierd kunnen worden.

Samenvatting

Omdat er vanaf het moment van de vaststelling Verordening Wet Inburgering veel wijzigingen zijn wordt voorgesteld in te stemmen met de conceptverordening en deze aan de gemeenteraden aan te bieden. De wijzigingen zijn verdeeld in 3 categorieën: verbreding van het aanbod in de inburgeringsprogramma's; technische wijzigingen en beleidskeuzes.

Voorgesteld besluit

1. Instemmen met de Verordening Wet Inburgering.
2. Dit besluit voor advies aanbieden aan de raadscommissie.
3. Deze verordening ter vaststelling aanbieden aan de gemeenteraad.

De raad van de gemeente Leek;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van [verzenddatum], voorstelnummer voorstelnr.;

gelet op de artikelen 8, 19, vijfde lid, 23, derde lid en 35 van de Wet inburgering;
overwegende dat de raad bij verordening regels dient te stellen over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, het aanbieden van een inburgeringsvoorziening aan bijzondere groepen inburgeringsplichtigen en de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld, alsmede dat de raad bij verordening het bedrag dient vast te stellen van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd;

B E S L U I T :

vast te stellen de volgende:

Verordening Wet inburgering gemeente Leek

Hoofdstuk 1 Begripsomschrijvingen en informatieverstrekking

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

- 1 In deze verordening wordt verstaan onder:
 - a Wet: de Wet inburgering.
 - b Oudkomer: de persoon die op grond van artikel 1, lid 1, sub c van de wet oudkomer is.
 - c Nieuwkomer: de persoon tussen de 16 en 65 jaar die geen Nederlands paspoort heeft en of na 1 januari 2007 in Nederland is komen wonen of op 31 december 2006 nieuwkomer was volgens de Wet inburgering.
 - d Inburgeringsplichtige: de persoon die op grond van de artikelen 3 tot en met 6 van de wet inburgeringsplichtig is.
 - e Vrijwillige inburgeraar: de Nederlander en de persoon als bedoeld in artikel 5, lid 2 van de Wet inburgering die voldoet aan bepaalde voorwaarden.
 - f Voorziening: een (duale) inburgeringsvoorziening, taalkennisvoorziening of persoonlijk inburgeringsbudget (PIB).
 - g Eigen bijdrage: de bijdrage, bedoeld in artikel 23, tweede lid van de wet.
 - h Bestuur: het bestuur van de Intergemeentelijke Sociale Dienst Noordenkwartier.
 - i Boete: de bestuurlijke boete als bedoeld in artikel 29 tot met 44 van de wet.
 - j Asielgerechtigde inburgeringsplichtige: houder van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 of 33 van de Vreemdelingenwet 2000.
- 2 De begripsomschrijvingen in de wet en de daarop berustende regelingen zijn van toepassing op de begrippen die in deze verordening worden gebruikt.

Artikel 2 De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars

- 1 Het bestuur zorgt ervoor dat de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars op een doeltreffende en doelmatige wijze geïnformeerd worden over hun rechten en plichten uit hoofde van de wet en over het aanbod van en de toegang tot de voorzieningen.
- 2 Het bestuur maakt bij de informatieverstrekking aan de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars in ieder geval gebruik van de volgende middelen:
 - a Het lokale loket van de gemeenten en het UWV-werkbedrijf.
 - b Het verstrekken van voorlichtingsmateriaal bij aanvragen om uitkeringen of inburgeringsvoorzieningen.
 - c Voorlichtingsmateriaal voor personen van wie, al dan niet op grond van gegevens uit het bestand Potentiële inburgeringsplichtigen, redelijkerwijs kan worden aangenomen dat zij tot de doelgroep van de Wet inburgering behoren.
 - d Het geven van informatie over het gemeentelijke beleid op de gemeentelijke website.
- 3 Het bestuur verstrekt inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars informatie ter zake van hun belangrijkste rechten en plichten uit hoofde van de wet wanneer zij, na daartoe te zijn opgeroepen, verschijnen, doch uiterlijk op de dag waarop zij een handhavingsbeschikking of beschikking ter vaststelling van een inburgeringsvoorziening ontvangen.

Hoofdstuk 2 Doelgroepen en samenstelling van de inburgeringsvoorziening

Artikel 3 Gemeentelijk aanbod aan bijzondere groepen

- 1 Het bestuur wijst de groepen inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars aan waaraan hij bij voorrang een voorziening kan aanbieden op basis van de volgende criteria:
 - a Inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die een WWB-uitkering of een uitkering op grond van een sociale zekerheidswet- of regeling ontvangen.
 - b Inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die een opvoedkundige taak hebben.
 - c Inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die in achterstandssituaties verkeren.
 - d De inburgeringsplichtigen en de vrijwillige inburgeraars die zichzelf melden.
- 2 In afwijking van het bepaalde in lid 1 wordt geen voorziening aangeboden wanneer:
 - a de IB-groep de inburgeringsplichtige een lening heeft verstrekt op grond van de wet dan wel een persoonsvolgend budget heeft verstrekt; dan wel
 - b de inburgeringsplichtige een opleiding volgt waarvan de afronding zonder inburgeringsfaciliteit binnen de termijn waarbinnen het inburgeringsexamen moet zijn behaald, leidt tot uitreiking van een in bijlage 2 bij artikel 2.2 Regeling inburgering genoemd diploma, certificaat of ander document.

Artikel 4 Aanbieden inburgeringsvoorziening

Het bestuur biedt in ieder geval de inburgeringsvoorziening aan, aan de asielgerechtigde inburgeringsplichtige en een geestelijke bedienaar.

Artikel 5 De samenstelling van de voorziening

- 1 Een voorziening moet toeleiden naar het inburgeringsexamen en omvat het eenmaal kosteloos afleggen van het examen. Voor de asielgerechtigde inburgeringsplichtige maakt maatschappelijke begeleiding onderdeel uit van de inburgeringsvoorziening als dit noodzakelijk wordt geacht.
- 2 Het bestuur stemt de voorziening, met uitzondering van de inburgeringsvoorziening aan geestelijke bedienaren, af op het startniveau en de vaardigheden, de persoonlijke omstandigheden en de maatschappelijke positie van de inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar.
- 3 Als de inburgeraar een re-integratie of participatietraject wordt aangeboden, zorgt het bestuur ervoor dat het traject, afhankelijk van capaciteiten en ambitie, zich richt op deelname aan de samenleving. Dit kan variëren van het volgen van een vervolg- of vakopleiding, het toeleiden naar de arbeidsmarkt of het deelnemen aan maatschappelijke activiteiten.
- 4 Het bestuur kan een inburgeringsvoorziening aanbieden in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget.

Artikel 6 De inning van de eigen bijdrage

- 1 De inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld, is een eigen bijdrage verschuldigd zoals in artikel 23, tweede lid van de wet is aangegeven.
- 2 De eigen bijdrage wordt in ten hoogste 12 termijnen betaald.

- 3 Het bestuur legt in de beschikking tot toekenning van een inburgeringsvoorziening de termijnen van betaling vast. Als het bestuur de eigen bijdrage verrekent met een periodieke uitkering op grond van de WWB, WIJ, IOAW of IOAZ wordt dat in de beschikking vastgelegd.
- 4 De vrijwillige inburgeraar met wie een inburgeringsovereenkomst wordt afgesloten, is geen eigen bijdrage verschuldigd.

Artikel 7 Opleggen van verplichtingen

Het bestuur kan een inburgeringsplichtige bij beschikking een of meer van de volgende verplichtingen opleggen.

- a Het meewerken aan het inburgeringsonderzoek.
- b Het deelnemen aan de aangeboden inburgeringsvoorziening.
- c Het deelnemen aan gesprekken met de trajectbegeleider.
- d Het deelnemen aan voortgangsgesprekken.
- e Voor de eerste maal deelnemen aan het inburgeringsexamen of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II op een tijdstip dat door het bestuur wordt bepaald.
- f Het melden wanneer door ziekte dan wel door andere relevante omstandigheden niet aan de verplichtingen in de beschikking kan worden voldaan.

Hoofdstuk 3 Het aanbod van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening

Artikel 8 De procedure van het doen van een aanbod

- 1 Het bestuur doet het aanbod, bedoeld in artikel 19, eerste of tweede lid, of artikel 24 a van de wet schriftelijk. Het aanbod wordt gezonden naar het adres waarop de inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar in de gemeentelijke basisadministratie is ingeschreven.
- 2 In het aanbod wordt een omschrijving gegeven van de voorziening die wordt aangeboden en worden de rechten en verplichtingen vermeld die aan de voorziening worden verbonden.
- 3 De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar aan wie een aanbod wordt gedaan, deelt binnen twee weken het bestuur schriftelijk mee of hij het aanbod al dan niet aanvaardt.
- 4 Wanneer de inburgeringsplichtige het aanbod aanvaardt, neemt het bestuur binnen twee weken na ontvangst van deze mededeling het besluit tot toekenning van de voorziening, overeenkomstig het gedane aanbod.
- 5 Wanneer de vrijwillige inburgeraar het aanbod aanvaardt, legt het college binnen twee weken na ontvangst van deze mededeling aan de vrijwillige inburgeraar, ter ondertekening, een overeenkomst voor, overeenkomstig het gedane aanbod.

Artikel 9 De inhoud van de beschikking

- 1 Het besluit tot toekenning van een voorziening bevat in ieder geval:
 - a een beschrijving van de voorziening;
 - b een opgave van de rechten en verplichtingen van de inburgeringsplichtige;
 - c de datum waarop het inburgeringsexamen of staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II, moet zijn behaald;
 - d de termijnen en wijze van betaling van de eigen bijdrage bedoeld in artikel 23, lid 2 van de wet;
 - e ingeval van een oudkomer: de datum waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht, bedoeld in artikel 26 van de wet, aanvangt.
- 2 Het bepaalde in het eerste lid, aanhef en onder a t/m c is van overeenkomstige toepassing op de met de vrijwillige inburgeraar te sluiten overeenkomst.

Hoofdstuk 4 De bestuurlijke boete

Artikel 10 Afstemming en dringende redenen

- 1 Wanneer een inburgeringsplichtige in strijd met de krachtens de wet of deze verordening gestelde regels handelt, legt het bestuur met betrekking tot de overtreding aan de inburgeringsplichtige bij beschikking een bestuurlijke boete op.
- 2 Bij het opleggen van een boete wordt deze verordening in acht genomen.
- 3 Bij elke op te leggen boete wordt beoordeeld of, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige, afwijking van de hoogte van de voorgeschreven standaardboete geboden is.
- 4 Wanneer elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt, wordt er géén boete opgelegd.

Artikel 11 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

- 1 De bestuurlijke boete bedraagt maximaal 20% van de bijstandsnorm (voor een maand die voor de inburgeringsplichtige of oudkomer geldt of zou gelden als hij belanghebbende in de zin van de WWB zou zijn) als de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, geen of onvoldoende medewerking verleent aan het onderzoek, bedoeld in artikel 25, vierde lid van de wet. De bestuurlijke boete kan nooit hoger zijn dan het maximum van het bedrag genoemd in artikel 34, sub a van de wet.
- 2 De bestuurlijke boete bedraagt maximaal 40% van de bijstandsnorm (voor een maand die voor de inburgeringsplichtige of oudkomer geldt of zou gelden als hij belanghebbende in de zin van de WWB zou zijn) als de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, geen of onvoldoende medewerking verleent aan de uitvoering van de voor hem vastgestelde voorziening, bedoeld in artikel 23, eerste lid of de krachtens artikel 23, derde lid gestelde regels van de wet of aan de verplichtingen, bedoeld in artikel 7 van deze verordening. De bestuurlijke boete kan nooit hoger zijn dan het maximum van het bedrag genoemd in artikel 34, sub b van de wet.
- 3 De bestuurlijke boete bedraagt maximaal 40% van de bijstandsnorm (voor een maand die voor de inburgeringsplichtige of oudkomer geldt of zou gelden als hij belanghebbende in de zin van de WWB zou zijn) als de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, niet binnen de in artikel 7, eerste lid van de wet bedoelde termijn of binnen de door het bestuur op grond van artikel 31, tweede lid, onder a van de wet verlengde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald. De bestuurlijke boete kan nooit hoger zijn dan het maximum van het bedrag genoemd in artikel 34 sub c van de wet.
- 4 Het bestuur legt *géén* bestuurlijke boete op als voor dezelfde gedraging de bijstand kan worden verlaagd op grond van artikel 18, tweede lid Wet werk en bijstand dan wel voor dezelfde gedraging een boete of maatregel kan of moet worden opgelegd op grond van de bij de AMvB aangewezen sociale zekerheidswetten.

Artikel 12 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

- 1 Het percentage van de bestuurlijke boete voor overtredingen, bedoeld in artikel 11, eerste lid of tweede lid, wordt verhoogd als de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is, zich binnen twaalf maanden na de vorige als verwijtbaar aangemerkte overtreding opnieuw schuldig maakt aan dezelfde overtreding. De bestuurlijke boete kan nooit hoger zijn dan het maximum van het bedrag genoemd in artikel 34, sub a en sub b van de wet.
- 2 Het percentage van de bestuurlijke boete voor overtredingen, bedoeld in artikel 11, derde lid wordt verhoogd als de inburgeringsplichtige of de persoon ten aanzien van wie het bestuur op redelijke gronden kan vermoeden dat deze inburgeringsplichtig is niet binnen de door het bestuur op grond van artikel 32 of 33 van de wet vastgestelde termijn het inburgeringsexamen heeft behaald. De bestuurlijke boete kan nooit hoger zijn dan het maximum van het bedrag genoemd in artikel 34, sub d van de wet.

Hoofdstuk 5 Slotbepalingen

Artikel 13 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking met ingang van 1 januari 2010 onder gelijktijdige intrekking van de Verordening Wet inburgering gemeente Leek die op 25 juni 2007 door de gemeenteraad is vastgesteld.

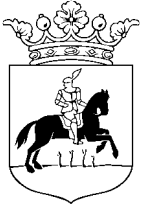
Artikel 14 Citeertitel

Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Wet inburgering gemeente Leek.

Aldus besloten in de openbare vergadering
van de raad der gemeente Leek,
d.d. datum raad.

B.C. Hoekstra, voorzitter

W. Loonstra, griffier

Algemene toelichting Verordening Wet inburgering gemeente Leek

De Wet inburgering (WI) regelt de inburgeringsplicht voor in beginsel alle onderdanen van derdelanden van 18 tot 65 jaar die duurzaam in Nederland willen en mogen verblijven. Bij het invulling geven aan de inburgeringsverplichting staat de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige centraal. De inburgeringsplichtige kan naar eigen inzicht bepalen hoe hij zich wil voorbereiden op het inburgeringsexamen. Aan de inburgeringsverplichting is voldaan wanneer het inburgeringsexamen is behaald (een resultaatsverplichting). Daarnaast is in de WI ook de vrijwillige inburgering geregeld. De bepalingen in de wet over vrijwillige inburgering zijn zoveel mogelijk geformuleerd overeenkomstig de bepalingen voor de inburgeringsplichtigen.

De gemeenten hebben de opdracht gekregen om de inburgeringsplichtigen in de gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit deze wet. Daarnaast hebben gemeenten de taak aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die daarvoor op grond van de wet of het gemeentelijk beleid in aanmerking komen een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aan te bieden. Een inburgeringsvoorziening leidt toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal. In plaats van een inburgeringsvoorziening mogen gemeenten aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars die een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 volgen of gaan volgen een taalkennisvoorziening aanbieden. In de verordening wordt gesproken over 'voorziening'. Hieronder wordt zowel de inburgeringsvoorziening als de taalkennisvoorzieningen begrepen.

Ook moeten gemeenten de inburgeringsplicht van inburgeringsplichtigen handhaven. Het bestuur moet een bestuurlijke boete opleggen als een inburgeringsplichtige zich verwijtbaar niet houdt aan de verplichtingen die voor hem gelden. Het ligt voor de hand dat het college ook toezicht houdt of de overeenkomst door de vrijwillige inburgeraar wordt nagekomen en wanneer dat niet het geval is zo nodig maatregelen neemt.

In verband met deze taken draagt de WI gemeenten op om bij verordening regels te stellen over de volgende onderwerpen:

- 1 Regels over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars.
- 2 Regels met betrekking tot het aanbieden van inburgeringsvoorzieningen en de rechten en de plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld.
- 3 Het vaststellen van het bedrag van de bestuurlijke boete die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd.
- 4 Facultatief: bepalen dat het college een voorziening kan vaststellen zonder dat eerst een aanbod wordt gedaan.
- 5 Het aanbieden van een voorziening aan vrijwillige inburgeraars.
- 6 Het persoonlijk inburgeringsbudget.

Het aanbodstelsel ten behoeve van inburgeringsplichtigen

In deze verordening is geen gebruikgemaakt van de mogelijkheid die artikel 19 a WI biedt om het bestuur de bevoegdheid te geven de voorzieningen vast te stellen, zonder dat eerst een aanbod aan de inburgeringsplichtigen wordt gedaan. Het aanbodstelsel wordt gehandhaafd. Dit stelsel houdt in dat het bestuur de inburgeringsplichtige een aanbod doet en de voorziening vaststelt overeenkomstig het aanbod als de inburgeringsplichtige het aanbod heeft aanvaard.

Regels over de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars

Artikelen 8 en 24 f WI bepalen dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars. Het gaat dan om informatie over de rechten en plichten uit hoofde van de WI en informatie over het aanbod van inburgeringsvoorzieningen en de toegang tot die voorzieningen.

Het aanbieden van voorzieningen aan inburgeringsplichtigen

Het uitgangspunt van de wet is de eigen verantwoordelijkheid van de inburgeringsplichtige om te bepalen hoe hij zich voorbereidt op het inburgeringsexamen. Gemeenten kunnen inburgeringsplichtigen ondersteunen door het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of een taalkennisvoorziening. Alle inburgeringsplichtigen kunnen in beginsel in aanmerking komen voor een voorziening. De gemeenteraad bepaalt welke groepen inburgeringsplichtigen bij voorrang in aanmerking komen voor een voorziening en welke groepen op eigen kracht dienen in te burgeren. Deze keuze dient te berusten op objectieve criteria die in de verordening worden vastgelegd.

Een inburgeringsvoorziening leidt toe naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II en omvat het eenmaal kosteloos afleggen van dat examen. Een inburgeringsvoorziening kan ook een duale inburgeringsvoorziening zijn. Dit is een inburgeringsvoorziening die met het oog op de actieve deelname van de inburgeringsplichtige aan de Nederlandse samenleving mede voorziet in activiteiten die in samenhang, en ten minste voor een deel gelijktijdig, met het verwerven van mondelinge en schriftelijke vaardigheden in de Nederlandse taal en kennis van de Nederlandse samenleving worden uitgevoerd. Een taalkennisvoorziening is gericht op de verwerving van de kennis van de Nederlands taal die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2 (artikel 19, derde lid WI). De inburgeringsplichtige is verplicht een eigen bijdrage van € 270 te betalen voor de voorziening. Voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen bestaat een voorziening ook uit maatschappelijke begeleiding (artikel 19, zesde lid WI).

De WI draagt de gemeenteraden op om bij verordening regels te stellen met betrekking tot het aanbieden van een voorziening. In de wet is ook vastgelegd over welke onderwerpen in ieder geval regels gesteld moeten worden:

- De procedure die door het college wordt gevolgd voor het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vijfde lid, onder a WI).
- De criteria die worden gehanteerd bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen (artikel 19, vijfde lid, onder a WI).
- De vaststelling door het college van een passende voorziening, met inbegrip van de totstandkoming en de samenstelling van die voorziening (artikel 19, vijfde lid, onder b WI).
- De rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een voorziening is vastgesteld. Deze regels hebben in ieder geval betrekking op de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen (artikel 23, derde lid WI).

Het vaststellen van de bedrag van de bestuurlijke boete

Artikel 35 WI draagt gemeenten op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. Artikel 34 van de wet bepaalt het bedrag dat ten hoogste als bestuurlijke boete kan worden opgelegd.

Het aanbieden van voorzieningen aan vrijwillige inburgeraars

De bepalingen in de wet over vrijwillige inburgering zijn zoveel mogelijk geformuleerd overeenkomstig de bepalingen die gelden voor de inburgeringsplichtigen. In artikel 24 a WI wordt geregeld dat het college aan de vrijwillige inburgeraar een aanbod kan doen voor een (duale) inburgeringsvoorziening die toe leidt naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I en II, of een taalkennisvoorziening. Artikel 24 d van de wet regelt dat wanneer een vrijwillige inburgeraar in aanmerking komt voor een voorziening, het college een aanbod doet aan de vrijwillige inburgeraar. Als de vrijwillige inburgeraar het aanbod voor een voorziening aanvaardt, sluit het college met hem een overeenkomst. De gemeenteraad stelt in een verordening in ieder geval regels over de procedure die het college volgt voor het doen van een aanbod en de criteria die daarbij worden gehanteerd, de wijze waarop met de vrijwillige inburgeraar in overleg wordt getreden om te komen tot een passende voorziening, met inbegrip van de totstandkoming en samenstelling van die voorziening (artikel 24 a, vijfde lid WI).

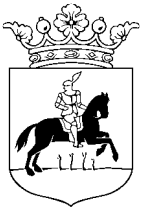
Op grond van artikel 24 e WI is de vrijwillige inburgeraar met wie een voorziening is overeengekomen de in artikel 23, tweede lid WI vastgestelde eigen bijdrage verschuldigd. Vrijwillige inburgeraars die een gecombineerde voorziening als bedoeld in artikel 24 b, eerste lid van de wet, moeten volgen, hoeven geen eigen bijdrage te betalen (artikel 24 e, derde lid WI). De gemeenteraad kan bij verordening bepalen dat alle of bepaalde categorieën vrijwillige inburgeraars geen eigen bijdrage hoeven te betalen of een lager bedrag dan het bedrag dat in de wet is vastgelegd (artikel 24 e, tweede lid WI).

In deze verordening is ervoor gekozen voor de vrijwillige inburgeraar geen eigen bijdrage te laten vaststellen. Dit om deelname aan een voorziening te bevorderen.

Artikel 24 f WI draagt gemeenten op om bij verordening regels te stellen over de informatieverstrekking door de gemeente aan vrijwillige inburgeraars ter zake van hun rechten en plichten uit hoofde van deze wet, de inning van de eigen bijdrage door het college en de mogelijkheid van betaling in termijnen, de niet-nakoming van de overeenkomst evenals het vaststellen van de identiteit van de vrijwillige inburgeraar.

Het persoonlijk inburgeringsbudget

Op grond van artikel 19, tweede lid en artikel 24 a, tweede lid WI kan het college een (duale) inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening aanbieden in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget als de inburgeringsplichtige respectievelijk de vrijwillige inburgeraar daarom verzoekt. Een inburgeringsplichtige of een vrijwillige inburgeraar kan niet zonder meer aanspraak doen op een persoonlijk inburgeringsbudget. Hij dient daartoe een verzoek te doen aan het college. De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar zal in beginsel zelf op zoek moeten naar een inburgeringsbedrijf dat een inburgeringsprogramma kan bieden dat past bij zijn voorkeur en ambities. Het college heeft als taak de inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars bij de vormgeving van hun inburgering en de keuze van een inburgeringsbedrijf te begeleiden (artikel 4.27, eerste lid Besluit inburgering). De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar moet een voorstel voor een inburgeringsprogramma bij het college indienen. Het voorstel van de inburgeringsplichtige of de vrijwillige inburgeraar behoeft de goedkeuring van het college (artikel 4.27, tweede lid Besluit inburgering). Het college beoordeelt het voorstel voor het inburgeringsprogramma of het geschikt is om de betrokkene voor te bereiden op en toe te leiden naar het inburgeringsexamen of het staatsexamen Nederlands als tweede taal I of II, en in het geval van een taalkennisvoorziening of deze geschikt is om de betrokkene kennis van de Nederlandse taal te laten verwerven die noodzakelijk is voor het kunnen afronden van een mbo-opleiding op niveau 1 of 2. Het inburgeringsbedrijf dient te voldoen aan de eisen die in de verordening zijn gesteld. De inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar krijgt geen geld in handen. Het geld voor het betalen van de inburgeringscursus gaat rechtstreeks van de gemeente naar het inburgeringsbedrijf. Gemeenten moeten in hun verordening regels opnemen die betrekking hebben op het aanbieden van een inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget (artikel 19, vijfde lid WI en artikel 24 a, vijfde lid WI).

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Begripsomschrijvingen

Het tweede lid geeft aan dat de omschrijvingen van de begrippen die worden gebruikt in respectievelijk de Wet inburgering, het Besluit inburgering en de Regeling inburgering ook van toepassing zijn op deze verordening.

Artikel 2 De informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen

De gemeente heeft als taak de inburgeringsplichtigen in haar gemeente goed te informeren over de rechten en plichten die voortvloeien uit de Wet inburgering. In de wet is bepaald dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt over de informatieverstrekking door de gemeente aan inburgeringsplichtigen, evenals het aanbod van en de toegang tot inburgeringsvoorzieningen. De raad stelt in dit artikel de kaders vast voor een adequate informatievoorziening aan de inburgeringsplichtigen. Het bestuur is belast met de organisatie van de informatieverstrekking en legt daarover verantwoording af aan de raad.

In het tweede lid geeft de raad het bestuur de opdracht om in ieder geval een aantal middelen te gebruiken om de informatieverstrekking aan inburgeringsplichtigen vorm te geven. Deze middelen worden met name genoemd.

Artikel 3 Aanwijzen van de doelgroepen

De gemeenteraad moet bij verordening regels stellen met betrekking tot de criteria die gehanteerd worden bij het doen van een aanbod aan inburgeringsplichtigen en vrijwillige inburgeraars (artikel 19 WI en artikel 24 a WI). Verder is het bestuur verplicht twee groepen inburgeringsplichtigen een inburgeringsvoorziening aan te bieden. Het gaat daarbij om alle asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- en nieuwkomers) en aan nieuw- en oudkomers die werkzaam zijn als geestelijk bedienaar (artikel 19, tweede lid WI).

In dit artikel krijgt het bestuur de opdracht de groepen inburgeringsplichtigen en inburgeraars vast te stellen waaraan bij voorrang een inburgeringsvoorziening wordt aangeboden. Er is voor gekozen de kaders niet te eng te definiëren. Om die reden staat in artikel 3, lid 1 'kan aanbieden'.

Ook is gekozen voor de 'kan'-bepaling om te voorkomen dat inburgeringsplichtigen die behoren tot de groep of groepen die het bestuur heeft aangewezen aan deze aanwijzing een recht gaan ontnemen op het krijgen van een aanbod. In het tweede lid wordt nadrukkelijk aangegeven welke groepen op grond van de wet geen aanbod gedaan hoeft te worden.

Artikel 4 Aanbieden inburgeringsvoorziening

De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriële regeling. Gemeenten hebben dus niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven.

Artikel 5 De samenstelling van de inburgeringsvoorziening

In dit artikel worden de kaders vastgesteld waarbinnen het bestuur de opdracht heeft voor iedere inburgeringsplichtige die daarvoor in aanmerking komt, een op de persoon toegesneden inburgeringsvoorziening samen te stellen. In het eerste lid wordt aangegeven op welke wijze het bestuur een passende inburgeringsvoorziening moet vaststellen.

Het eerste lid regelt de bijkomende faciliteiten die het bestuur als onderdeel van de inburgeringsvoorziening aan inburgeringsplichtigen kan aanbieden. In de wet is geregeld waaruit een inburgeringsvoorziening in ieder geval moet bestaan: een cursus die toeleidt naar het inburgeringsexamen en het eenmaal kosteloos afleggen van dat examen. Tevens regelt het eerste lid dat voor asielgerechtigde inburgeringsplichtigen (oud- én nieuwkomers) maatschappelijke begeleiding een verplicht onderdeel van de inburgeringsvoorziening is als het bestuur dit noodzakelijk acht.

In het tweede wordt aangegeven dat het bestuur de voorziening afstemt op het startniveau, de vaardigheden, persoonlijke omstandigheden en de maatschappelijke positie van de inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar. Voor het bepalen van het startniveau en vaardigheden kan gedacht worden aan kennis van de Nederlandse samenleving en leercapaciteit. Bij persoonlijke omstandigheden kan gedacht worden aan bijvoorbeeld eventuele zorgtaken en bij de maatschappelijke positie het verrichten van betaalde arbeid of het opvoeden van kinderen. De samenstelling van de inburgeringsvoorziening voor geestelijke bedienaren wordt geregeld bij ministeriele regeling. Gemeenten hebben niet de mogelijkheid om de inburgeringsvoorziening die zij aan geestelijke bedienaren aanbieden naar eigen inzicht vorm te geven.

Het derde lid van artikel 5 van de verordening draagt het bestuur op om ervoor te zorgen dat de inburgeringsvoorziening wordt afgestemd op de re-integratievoorziening. Aangezien deze voorzieningen in het kader van de uitkeringsverstrekking op grond van socialezekerheidswetten of -regelingen ook door andere partijen dan het bestuur (kunnen) worden verstrekt, zal het bestuur afspraken moeten maken met de verantwoordelijke uitvoerders van de socialezekerheidswet of -regeling: het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV), eigen risicodragers of overheidswerkgevers (artikel 21 WI).

Het vierde lid biedt de basis voor het aanbieden van de inburgeringsvoorziening of taalkennisvoorziening in de vorm van een persoonlijk inburgeringsbudget.

Artikel 6 De inning van de eigen bijdrage

De hoogte van de eigen bijdrage is vastgelegd in de wet en bedraagt € 270. Dit bedrag kan bij Algemene Maatregel van Bestuur worden gewijzigd. In dit artikel van de verordening wordt geregeld dat de inburgeringsplichtige het recht heeft de eigen bijdrage in een aantal termijnen te betalen. Artikel 24, eerste lid WI maakt het bij inburgeringsplichtigen die algemene bijstand, WIJ, IOAW of IOAZ ontvangen mogelijk dat het bestuur de eigen bijdrage verrekent met deze uitkering. Als het bestuur wil overgaan tot verrekening, moet dat worden vastgelegd in de beschikking tot toekenning van de inburgeringsvoorziening. Als de inburgeringsplichtige een uitkering van het UWV ontvangt, kan het bestuur het UWV verzoeken de eigen bijdrage te verrekenen met of in te houden op de uitkering van het UWV (artikel 24, tweede lid WI). In dit geval int het UWV de eigen bijdrage ten behoeve van de gemeente. Deze wijze van verrekening geschiedt door het UWV en niet door de gemeente, en wordt dus niet in deze verordening geregeld. In tegenstelling tot de verplichte inburgeraar is de vrijwillige inburgeraar geen eigen bijdrage verschuldigd. Hoewel de raad hiertoe wel de bevoegdheid heeft, is besloten af te zien van het opleggen van een eigen bijdrage. Een eigen bijdrage zou een belemmering kunnen vormen voor deelname.

Artikel 7 Opleggen van verplichtingen

Dit artikel vormt de uitwerking van artikel 23, derde lid WI dat bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels stelt over de rechten en plichten van de inburgeringsplichtige voor wie een inburgeringsvoorziening is vastgesteld. Dit artikel delegeert de bevoegdheid aan het bestuur om de verplichtingen die in het artikel worden genoemd aan inburgeringsplichtigen in het kader van een inburgeringsvoorziening op te leggen. Het bestuur legt in de beschikking tot de toekenning van de inburgeringsvoorziening deze verplichtingen vast.

Artikel 8 De procedure van het doen van een aanbod

In het eerste lid van dit artikel wordt geregeld dat het bestuur het aanbod van een inburgeringsvoorziening aan de inburgeringsplichtige op schriftelijke wijze doet en dat het aanbod wordt toegestuurd naar het adres waar de inburgeringsplichtige of vrijwillige inburgeraar staat ingeschreven in de GBA. Op deze wijze kan er geen onduidelijkheid ontstaan over het feit dat het bestuur een aanbod heeft gedaan. Het aanbod zal inhoudelijk dezelfde strekking moeten hebben als de uiteindelijke beschikking (het tweede lid). Hierdoor kan de instemming met het aanbod tevens worden opgevat als instemming met de beschikking tot de toekenning van de inburgeringsvoorziening.

In het derde lid wordt geregeld dat als de inburgeringsplichtige het aanbod aanvaardt of weigert, hij of zij dit schriftelijk aan de gemeente mededeelt. In het vierde lid wordt geregeld dat de beschikking dezelfde inhoud moet hebben als het aanbod. Een inburgeringsplichtige hoeft een aanbod niet te accepteren. Weigert de inburgeringsplichtige het aanbod, dan zal hij zich zelfstandig moeten voorbereiden op het inburgeringsexamen. Gaat het om een oudkomer, dan is er geen termijn vastgesteld waarbinnen de betreffende persoon het inburgeringsexamen moet hebben behaald (3,5 jaar na aanvang van deze termijn).

In dit artikel is eveneens opgenomen op welke wijze aan de vrijwillige inburgeraars een aanbod wordt gedaan.

Artikel 9 De inhoud van de beschikking

In dit artikel wordt geregeld welke onderwerpen in ieder geval in de beschikking neergelegd moeten worden. In de beschikking zal de toegekende voorziening en de daaraan verbonden rechten en plichten van de inburgeringsplichtige nauwkeurig moeten worden vermeld (onderdelen a en b). De inburgeringsplichtige is verplicht zijn medewerking te verlenen aan de uitvoering van de voorziening. Handhaving hiervan is alleen mogelijk als de verplichtingen van de inburgeringsplichtige duidelijk zijn omschreven en aan de betrokkene bekendgemaakt zijn.

De termijn waarbinnen een inburgeringsplichtige het inburgeringsexamen moet hebben behaald, ligt vast in de wet (artikel 7 WI). In de beschikking hoeft (en kan) van deze termijn alleen melding worden gemaakt (onder c). Onder d bepaalt dat in beschikking vastgelegd moet worden in hoeveel termijnen de eigen bijdrage betaald kan worden en op welke wijze de betaling plaatsvindt (al dan niet op basis van verrekening met de bijstandsuitkering). Dit is geregeld in artikel 6 van de verordening.

Onder e heeft betrekking op beschikkingen voor oudkomers. Als het bestuur een inburgeringsvoorziening vaststelt voor een oudkomer, dan moet het bestuur in de betreffende beschikking ook de dag opnemen waarop de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Binnen 3,5 jaar ná deze datum moet de betreffende oudkomer het inburgeringsexamen hebben behaald.

Het bestuur kan zelf bepalen wanneer de termijn van handhaving van de inburgeringsplicht van start gaat. Er zijn twee mogelijkheden.

1 Termijn van de handhaving direct in te laten gaan

Het vaststellen van een datum van aanvang van handhaving van de inburgeringsplicht, onafhankelijk van het moment waarop met de inburgeringsvoorziening kan worden begonnen, richt zich op de verantwoordelijkheid van de betreffende persoon als oudkomer. Hij is inburgeringsplichtig en in beginsel zelf verantwoordelijk is voor het behalen van het inburgeringsexamen.

2 Termijn van de handhaving koppelen aan de datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat

De precieze datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat, zal niet altijd bekend zijn op het moment dat deze wordt toegekend.

Het ligt voor de hand om voor 1 te kiezen en de termijn van handhaving direct in te laten gaan. In plaats van de termijn van handhaving te koppelen aan de datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat. De precieze datum waarop de inburgeringsvoorziening van start gaat, zal niet altijd bekend zijn op het moment dat deze wordt toegekend. Bovendien past het vaststellen van een datum van aanvang van handhaving van de inburgeringsplicht, onafhankelijk van het moment waarop met de inburgeringsvoorziening kan worden begonnen bij het uitgangspunt van de wet dat de betreffende persoon als oudkomer inburgeringsplichtig is en in beginsel zelf verantwoordelijk is voor het behalen van het inburgeringsexamen.

Artikel 10 Afstemming en dringende redenen

Deze verordening bevat de standaardhoogte van de boete (artikel 11). Het bestuur zal echter bij elke op te leggen boete moeten nagaan of, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige, afwijking van de hoogte van de voorgeschreven standaardboete geboden is. Afwijking van de standaardboete kan zowel een verzwaring als een matiging inhouden.

Bij het beoordelen of een boete moet worden opgelegd, en zo ja, hoe hoog die boete moet zijn, zal de gemeente dus de volgende vier stappen moeten doorlopen:

Stap 1: vaststellen van de ernst van het niet-nakomen van een verplichting door de inburgeringsplichtige.

Stap 2: vaststellen van de omstandigheden van de inburgeringsplichtige.

Stap 3: vaststellen van de mate van verwijtbaarheid.

Stap 4: vaststellen of er dringende redenen zijn om af te zien van het opleggen van de boete.

In het derde lid is bepaald dat de hierboven genoemde uitgangspunten onverkort van kracht blijven bij toepassing van deze verordening. Het maakt het mogelijk maatwerk te leveren en af te wijken van de standaardboete als de bijzondere omstandigheden van het geval daar aanleiding toe geven. In het vierde lid is om ieder mogelijk misverstand daarover uit te sluiten, aangegeven dat geen boete wordt opgelegd als iedere vorm van verwijtbaarheid ontbreekt.

Artikel 11 De hoogte van de bestuurlijke boetes voor de verschillende overtredingen

Artikel 35 WI draagt de gemeenteraad op bij verordening de hoogte van de bestuurlijke boete vast te stellen die voor de verschillende overtredingen kan worden opgelegd. In artikel 34 WI zijn voor de verschillende overtredingen de maximumbedragen van de bestuurlijke boete vastgelegd. Het bestuur zal bij elke overtreding de bestuurlijke boete moeten afstemmen op de ernst van de overtreding en de mate waarin deze aan de overtreder kan worden verweten. Het bestuur moet bij elke op te leggen bestuurlijke boete nagaan welke boete passend is, gelet op de individuele omstandigheden van de betrokken inburgeringsplichtige.

In het kader van een de uitvoering van een gecombineerde re-integratie- en inburgeringsvoorziening kan het voorkomen dat dezelfde gedraging (bijvoorbeeld het niet voldoen aan een oproep om te verschijnen en gegevens te verstrekken) zowel aanleiding kan zijn voor het opleggen van een bestuurlijke boete als voor het verlagen van de bijstand of het opleggen van een boete of maatregel op grond van een andere socialezekerheidswet of -regeling. Artikel 37 WI bevat een regeling voor deze samenloop. In dit artikel wordt bepaald dat het bestuur in dat geval géén bestuurlijke boete kan opleggen. Bij de overige gevallen waarin geen sprake is van samenloop heeft het bestuur gekozen voor het zoveel mogelijk afstemmen van de hoogte van de boete op de Maatregelenverordening WWB.

Artikel 12 Verhoging van de bestuurlijke boete bij herhaling van de overtreding

Dit artikel biedt het bestuur de mogelijkheid om bij herhaling van de overtreding een hogere boete op te leggen dan op grond van artikel 11 mogelijk is. De verhoogde boetebedragen ingeval van herhaling van de overtreding mogen niet hoger zijn dan de maximumbedragen die in artikel 34 WI worden genoemd.

De artikelen 11 en 12 bieden voor het bestuur het kader bij het vaststellen van de hoogte van de bestuurlijke boetes in individuele gevallen.

Artikel 13 Inwerkingtreding

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 14 Citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.